

Sygn. akt X Kz 111/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, X Wydział Karny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Wróblewska

Sędziowie: SSO Wanda Jankowska – Bebeszko

SSO Arkadiusz Tomczak

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Monika Parda

przy udziale Prokuratora Grażyny Łoniewskiej

po rozpoznaniu w sprawie **M. Ś., M. O. i K. K.**

oskarżonych o czyn z art. 278 § 1 k.k. i inne

zażalenia prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 12 grudnia 2012 r. w przedmiocie zwrotu sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia istotnych braków postępowania przygotowawczego

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla (...) w W. postanowił zwrócić sprawę prokuratorowi celem usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego, tj. przesłuchania w charakterze świadka L. Z., K. F. i B. F. oraz okazanie wyżej wymienionym wizerunków wszystkich oskarżonych, jak również okazanie wizerunku K. M. F.. Sąd Rejonowy zwrócił również uwagę na konieczność uzyskania opinii biegłego antropologa w celu porównania osób oskarżonych z osobami uwidocznionymi na monitoringu. Zaznaczył nadto, że niezbędne jest zwrócenie się o akta sprawy zawierające wyrok będący podstawą do stwierdzenia recydywy wobec K. K..

Postanowienie powyższe zaskarżył prokurator, zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 345 § 1 k.p.k. polegającą na niesłusznym uznaniu, iż w sprawie zachodzą istotne braki postępowania przygotowawczego, których usunięcie przez Sąd spowodowałoby znaczne trudności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie, choć niektóre w nim zarzuty podniesione zostały trafnie.

Rację ma bowiem oskarżyciel publiczny, że nie w każdej sprawie, w której został zabezpieczony monitoring, istnieje konieczność przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego antropologa. Wyraźny zapis monitoringu pozwala samodzielnie zidentyfikować osoby, bez zasięgnięcia wiedzy specjalistycznej. Skoro na podstawie monitoringu

sprawcy kradzieży sklepowej zostali zidentyfikowani przez M. F., to przeprowadzenie dowodu z opinii antropologa jest zasadniczo czynnością zbędną. Ewentualne uzupełnienie postępowania dowodowego w postaci zasięgnięcia opinii biegłego antropologa, o ile Sąd Rejonowy uznałby powyższą czynność za konieczną, będzie możliwe w toku postępowania sądowego.

Rację ma jednak Sąd Rejonowy, wskazując, że oskarżyciel publiczny nie dołożył należytej staranności w zgromadzeniu materiału dowodowego. Sam prokurator w zażaleniu przyznał, iż uchybieniem postępowania przygotowawczego był brak przesłuchania – bezpośrednio po dokonaniu kradzieży L. Z.. W ocenie skarżącego jednak, przesłuchanie tego świadka na obecnym etapie jest zbędne, albowiem z uwagi na upływ czasu i wielość kradzieży sklepowych nie będzie ona pamiętała okoliczności zdarzenia, a zwłaszcza wizerunków sprawców. W ocenie Sądu Okręgowego, dopiero jednak przesłuchanie L. Z. pozwoli stwierdzić, czy świadek potrafi odtworzyć inkryminowane zdarzenie, a zwłaszcza opisać osoby w nim uczestniczące, jak też je rozpoznać. Prawdłowo sąd I instancji wskazał, że konieczne jest okazanie L. Z. osób oskarżonych, bądź przynajmniej ich wizerunków, ewentualnie świadek powinien opisać zachowanie sprawców, w tym zwłaszcza K. K., której rola w zdarzeniu nie jest jednak jednoznaczna. Zwrócić jednak należy uwagę, że powyższa czynność winna zostać dokonana bez uprzedniego zapoznania się przez świadka z nagraniem z monitoringu.

Prawdłowo Sąd Rejonowy wywiódł, że celowe jest również przesłuchanie w charakterze świadków K. F. i B. F., albowiem oni również mogą posiadać wiedzę na temat sprawców kradzieży, choć nie byli bezpośrednimi jej świadkami. Wymienionym osobom należy okazać oskarżonych: M. O. i M. Ś. bądź przynajmniej ich wizerunki.

W powyższej sytuacji, Sąd Okręgowy podzielił zatem stanowisko sądu I instancji, iż w sprawie zaistniały istotne braki postępowania przygotowawczego, których uzupełnienie powodowałoby znaczne trudności na etapie postępowania jurysdykcyjnego.

Art. 345 k.p.k. stanowi, że sąd zwraca sprawę prokuratorowi w szczególności, gdy istnieje potrzeba poszukiwania dowodów. Ustawodawca a priori założył zatem, że czynności wykrywcze winny być przeprowadzone przez prokuratora, który dysponuje w tym zakresie szerszymi możliwościami. Oczywiście, skarżący słusznie wskazał, iż sąd również może prowadzić postępowanie dowodowe, niemniej jednak zebranie, zabezpieczenie i utrwalenie dowodów dla sądu należy, w myśl art. 297 § 1 pkt 5 k.p.k., do celów postępowania przygotowawczego.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.